

Î N C H E I E R E

08 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cooperativa de Consum din comuna. Pârlița,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Consum din comuna Pârlița împotriva Primăriei comunei Pârlița cu privire la obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Cooperativa de Consum din comuna Pârlița și menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni din 16 mai 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

constată:

La 22 noiembrie 2012, Consumcoop Pârlița a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Pârlița cu privire la obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 13 iulie 2012, s-a adresat cu cererea nr.40 către Primăria comunei Pârlița, solicitând cumpărarea terenului aferent Pieței din comuna Pârlița r-ul Ungheni, cu o suprafață de 0,5896 ha, însă la 24 august 2012, Consiliul comunei Pârlița a emis decizia nr.5/5, prin care s-a decis că specialistul pentru reglementarea regimului funciar va depune o cerere către OCT Ungheni, privind elaborarea proiectului planului geometric a terenului cu destinația de grădini cu suprafața de 0,03 ha din intravilanul satului și terenul aferent clădirii proprietate privată Consumcoop Pârlița cu suprafața de 0,0209 ha, iar Primarul comunei Pârlița în comun acord cu comisia de delimitare va efectua delimitarea și expertiza terenurilor menționate.

Invocă dezacordul cu decizia nr.5/5 din 24 august 2012, deoarece potrivit dispoziției nr. 17 Primăriei comunei Pârlița din 06 decembrie 2000, a fost recunoscut beneficiar funciar cu drept de folosință a terenului aferent Pieței din comuna Pârlița cu suprafața de 0,5896 ha, iar ulterior i-a fost eliberat titlul provizoriu ce confirmă dreptul de proprietate, posesiune și beneficiere funciară asupra terenului menționat.

Susține că potrivit actelor menționate și conform prevederilor art.109 al Legii nr.1253-XIV cu privire la Cooperația de Consum din 28 septembrie 2000, bunurile

organizației cooperatiste de consum dobândite până la intrarea în vigoare a prezentei legi, se consideră proprietate indivizibilă a acesteia, iar art. 108 a aceleiași Legi indică că terenurile transmise sunt cumpărate în mod prioritar de către organizațiile cooperatiste de consum și întreprinderile lor cooperatiste, la cerere, în conformitate cu Legislația.

Solicită acceptarea cererii nr. 40 din 13 iulie 2012, privind cumpărarea terenului aferent Pieței din Consum Pârlița.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 16 mai 2013, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2013, a fost respins apelul declarat de către Consumcoop Pârlița și menținută hotărârea primei instanțe.

La 17 martie 2014, Consumcoop Pârlița a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Consideră că decizia instanței de apel este subiectivă, deoarece dânsul a contestat decizia nr.5/5 din 24 august 2012, emisă de Consiliul comunei Pârlița prin intermediul Primăriei comunei Pârlița, iar faptul că ultima a fost indicat în calitate de intimată, nu denaturează fondul cauzei, ținând cont de faptul că prin actul normativ contestat evidențiază în mod clar organul emitent.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarata de Consumcoop Pârlița este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Consumcoop Pârlița nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Consumcoop Pârlița asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Consumcoop Pârlița ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Cooperativa de Consum din comuna Pârlița se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva